

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับอาชีพ เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยกันมาช้านาน แล้ว หากจะตีความกันอย่างกว้าง ๆ ว่า การรับราชการก็คืออาชีพอย่างหนึ่ง ความสัมพันธ์นี้จะเริ่มตั้งแต่สมัยปฏิรูปการศึกษาครั้งแรกใน พ.ศ. 2413 เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงจัดตั้งโรงเรียนมหาดเล็กในพระราชวัง เพื่อที่จะฝึกอบรมคนมารับใช้ระบบราชการ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้สภาพเศรษฐกิจของสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมเกษตรดั้งเดิม ไปสู่สังคมกึ่งอุตสาหกรรมจากระบบเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองไปสู่ระบบเปิด อาชีพในภาคเอกชนจึงมีความสำคัญมากขึ้น และล้นซบซ้อนมากยิ่งขึ้น ระบบการศึกษาซึ่งคู่กับการจัดการศึกษาเพื่อระบบข้าราชการก็ต้องหันเหทิศทางไปจัดการศึกษาเพื่ออาชีพอิสระ และอาชีพรับจ้างในภาคเอกชนมากขึ้น (วิชัย ต้นศิริ, 2530) ซึ่งรัฐต้องจัดการศึกษาให้ผู้เข้ารับการศึกษาค้นหาตัวเองได้ กล่าวคือ ไม่ว่าจะจบการศึกษาระดับใดสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ตามสมควร ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาจึงจัดเพื่อประโยชน์สำคัญ 2 ประการ คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยรู้จักสิทธิหน้าที่ มีความรับผิดชอบของตนเองต่อสังคม และเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถประกอบอาชีพได้ตามสมควร (สุทธิ ประจงศักดิ์ และ ศิริกุล ไทพิกษ์, 2525)

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ควรคำนึงถึงและหาแนวทางในการแก้ไขไว้ แต่เนิ่น ๆ ก็คือ ปัญหาการว่างงาน กล่าวคือ ปัญหาการว่างงานในประเทศไทยเป็นปัญหาใหญ่ที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในอนาคต หากรัฐบาลมิได้วางมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาตัวเลขจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ แต่ละปีที่ยังไม่มีงานทำแล้ว ก็น่าวิตกห่วงใยเป็นอย่างยิ่งว่าอนาคตของกลุ่มบุคคลดังกล่าวจะไม่มั่นคง และคงช่วยสังคมประเทศชาติได้น้อย ในที่สุดก็จะกลายเป็นปัญหาของสังคมที่ยากต่อการแก้ไข วิธีป้องกันปัญหาในทันทีจะช่วยให้

เยาวชนของเราในอนาคตและความหวังนั้นมีอยู่หลายประการ เช่น การจัดหลักสูตรการศึกษา และวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การจัดบริการแนะแนวอาชีพอย่างเป็นระบบและอย่างจริงจังในโรงเรียน การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด เป็นต้น ส่วนอีกวิธีหนึ่งที่น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการป้องกันปัญหาการว่างงาน และการพัฒนาคนให้เหมาะสมกับงานในอนาคต ก็คือการให้เยาวชนของเรา รู้จัก และเข้าใจโลกของงานอาชีพอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาในระบบ โรงเรียนจะต้องให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้มีประสบการณ์ในงานอาชีพต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจ (กรมวิชาการ, 2529) ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่อจำนวนนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา กล่าวคือ จำนวนนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งรวมทั้งภาครัฐและเอกชนมีจำนวน 1,569,929 คน ขณะที่จำนวนนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งรวมทั้งภาครัฐและเอกชนมีจำนวน 878,883 คน และจำนวนนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนมีจำนวนเพียง 491,956 คน (กองแผนงาน, 2534) จะเห็นว่าช่วงรอยต่อระหว่างผู้ศึกษาในแต่ละระดับ จำนวนผู้ศึกษาลดลงเป็นจำนวนนับแสน ซึ่งน่าพิจารณาต่อว่า ผู้ศึกษาเหล่านั้นไปทำอะไร ประกอบอาชีพอะไร ด้วยเหตุนี้ถ้าบุคคลเหล่านั้นได้ฝึกทักษะในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจในช่วงการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จึงน่าจะเป็นสิ่งที่ก่อประโยชน์ให้เขาเหล่านั้นไม่น้อย

นอกจากนี้โครงการวิจัยเพื่อประเมินความก้าวหน้าและความต้องการทางการศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพในการเตรียมเยาวชนเพื่อการทำงานและอาชีพ (กองตรวจและรายงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2529) พบว่า สภาพความรู้ ทักษะ และเจตคติ เกี่ยวกับการทำงานของนักเรียนชั้น ม.3 ส่วนมากเยาวชนได้รับจากโรงเรียนมากน้อยตามสภาพความพร้อมในการจัดการศึกษาของแต่ละโรงเรียน และได้รับจากสภาพภายนอกโรงเรียนบ้าง เช่น ครอบครัว การฝึกฝนหาประสบการณ์เพียงพอประกอบอาชีพได้ แต่ยังขาดความรู้ ทักษะและความสามารถในการเลือกประกอบอาชีพ

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งได้แก่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาในด้านงานอาชีพ จึงได้วางนโยบายด้านการศึกษาเพื่ออาชีพไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม วาระที่ 7 (2535 - 2539) ดังนี้ (กรมสามัญศึกษา, 2534)

"(นโยบาย) ข้อ 5 เร่งส่งเสริมการศึกษาเพื่ออาชีพให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีใจรัก มีค่านิยมและประเพณีที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพ มีรายได้ระหว่างเรียน มองเห็นช่องทางในการทำมาหากิน พร้อมทั้งจะหาความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติมหรือออกไปประกอบอาชีพโดยเฉพาะอาชีพอิสระ"

และจากนโยบายดังกล่าวข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรการสำคัญ ดังนี้

1. ปรับปรุง และส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมด้านอาชีพ ทั้งในและนอกหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่นให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการทำงาน รักที่จะเป็นผู้ประกอบการ เข้าใจกระบวนการของการประกอบการ เห็นช่องทางในการทำมาหากิน และมีรายได้ระหว่างเรียน โดยผ่านกิจกรรมสหกรณ์ การรวมกลุ่มทำงาน หรือการจัดบริษัทจำลองเพื่อประกอบอาชีพตามความเหมาะสม
2. ให้มีการจัดตั้งกองทุน และการระดมเงินทุน ทั้งในด้านการเงิน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาคารสถานที่และที่ดินที่จำเป็น ทั้งจากรัฐ เอกชน และผู้เรียนเอง เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพอิสระ
3. ให้โรงเรียนประสานและร่วมมือกับสถานประกอบการสถานศึกษา ทั้งของรัฐ และเอกชน จัดส่งผู้เรียนไปฝึกงานหรือประกอบอาชีพ รวมทั้งสนับสนุนให้โรงเรียนร่วมมือกัน จัดตั้งศูนย์จำหน่ายแสดงผลผลิต และใช้เป็นสถานที่ฝึกงานของผู้เรียน
4. ส่งเสริมให้โรงเรียนทำหน้าที่แนะแนวอาชีพแก่ผู้เรียน และผู้ที่สำเร็จการศึกษา ตลอดจนเป็นศูนย์ประสานการจัดหางาน หรือบริการข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับความต้องการแรงงานและแนวทางการประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่น และเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ กรมสามัญศึกษาได้กำหนดจุดเน้นของกรมฯ ไว้ในข้อ 2 คือ "มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพ มีรายได้ระหว่างเรียนตามสภาพเวลา กำลัง และความสามารถ โดยผ่านกิจกรรมสหกรณ์ หรือการรวมกลุ่มประกอบอาชีพอิสระตามความเหมาะสม" โดยใน

ปีงบประมาณ 2535 - 2536 กรมสามัญศึกษามุ่งดำเนินการให้นักเรียนรวมกันเป็นกลุ่ม ประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน โดยเน้นอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม เน้นการทำงานเป็นระบบ การรู้จักประชุมปรึกษากับการรู้จักพัฒนางาน การแก้ปัญหา การจดบันทึกข้อตกลงต่าง ๆ รวมทั้งการทำบัญชีและการปฏิบัติตามมติหรือกติกา ของกลุ่ม มีเป้าหมายว่าในปี 2536 ผลผลิตจากอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน (โดยไม่เสียผลการเรียนวิชาหนังสือ) ให้ได้ผลทั้งส่วนที่จำหน่าย ส่วนที่บริโภคเอง หรือนำ ไปให้พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่น้อง ผู้มีพระคุณ เพื่อประเมินค่าเป็นตัวเงิน แล้วควร มีกำไร ไม่ต่ำกว่าคนละ 50 บาทต่อปี (กรมสามัญศึกษา, 2534 ก)

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 นั้น การประกอบอาชีพ อิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนเป็นการจัดการศึกษาในลักษณะบูรณาการรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรมาจัดเป็นประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียนได้ฝึกงานอาชีพอย่างครบวงจร ให้มีรายได้ ระหว่างเรียน มุ่งเน้นคุณธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์อย่างสอดคล้อง สัมพันธ์กับหลักสูตรฉบับ ปรับปรุง พ.ศ. 2533 ทุกระดับ จะเห็นได้จากจุดหมาย หลักการของหลักสูตร ซึ่งได้ระบุไว้ อย่างชัดเจนเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพ (กรมวิชาการ, 2533) ดังนี้

1. หลักการของหลักสูตร มีข้อที่มุ่งเฉพาะส่วนที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ ทั้ง 2 ระดับ ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อ 1 เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง

ข้อ 2 เป็นการศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับค่าครองชีพ และหรือ การศึกษาต่อ

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อ 1 เป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะเฉพาะด้าน ที่สามารถนำไป ประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

ข้อ 2 เป็นการศึกษาที่สนองต่อการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น หรือการศึกษาต่อ ตามหลักการดังกล่าว เมื่อโรงเรียนได้บริหารหลักสูตรโดยการจัดให้ผู้เรียน ประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนจะค้นพบความสามารถ ความถนัด

ความสนใจ และมีทักษะในการประกอบอาชีพด้วยตนเอง ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และพัฒนาอาชีพท้องถิ่นต่อไป

2. จุดหมายของหลักสูตร เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพ มีดังนี้
มัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อ 6 มีทัศนคติที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน และมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัด และความสนใจของตนเอง

ข้อ 7 มีทักษะพื้นฐานในการประกอบสัมมาชีพ มีความสามารถในการจัดการ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อ 7 มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ และเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ

ข้อ 8 มีนิสัยรักการทำงาน เต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการจัดการ

ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2535 สำนักนายกรัฐมนตรี และกรมสามัญศึกษาได้ร่วมกันจัดหาทุนสนับสนุนการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนให้กับโรงเรียนที่ประสบทุกข์ภัยในภาคใต้ เงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติใต้พุนเกษีย เงินโครงการฟื้นฟูบูรณะและพัฒนาจังหวัดชุมพร เงินอุดหนุนโครงการน้ำพระทัยจากในหลวงเพื่อดำเนินงานกิจการสหกรณ์ในโรงเรียน และเงินอุดหนุนโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระ รวมจำนวนโรงเรียนที่ได้รับบงช่วยเหลือประมาณ 780 โรงเรียน ส่วนในปี พ.ศ. 2536 จะมีการขยายเพิ่มขึ้นอีก 600 โรงเรียน และโรงเรียนที่ยังไม่เข้าโครงการก็จะได้งบประมาณสนับสนุนในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป จนครบทุกโรงเรียนเพื่อดำเนินการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน... (หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมสามัญศึกษา, 2535)

จากความเป็นมา และความสำคัญของการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นของการศึกษาการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของ

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และเหตุที่เลือกศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดนนทบุรี เนื่องจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี จำนวน 13 โรงเรียน ได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่โครงการอย่างจริงจัง โดยประสานงานร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ซึ่งได้แก่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี โดยได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนในการดำเนินโครงการฯ โรงเรียนละ 70,000 บาท ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 และได้ดำเนินการในการปฏิบัติงานโครงการ กอปรกับจังหวัดนนทบุรี เป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร สภาพเศรษฐกิจและสังคม มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นไปในลักษณะกึ่งเมือง กึ่งชนบท จึงเกิดความหลากหลายของประชากร อีกทั้งเป็นความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะนำข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้มาพัฒนาโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี ในปีการศึกษา 2535 เท่านั้น
2. ผู้วิจัยศึกษาการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวทางการปฏิบัติของกรมสามัญศึกษา โดยครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.1 การเตรียมการ

- การกำหนดนโยบาย
- การแต่งตั้งบุคคลที่เกี่ยวข้อง

- การเขียนโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระฯ
ของโรงเรียน
- การประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจ
- การรับสมัครกลุ่มนักเรียนที่ทำโครงการฯ

2.2 การดำเนินงาน

- การเขียนโครงการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียน
- การพิจารณาอนุมัติโครงการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียน/
อนุมัติเงินยืม
- การดำเนินงานตามโครงการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียน
- การรายงานผล
- การนิเทศ ติดตาม สนับสนุน สร้างขวัญและกำลังใจ

2.3 การประเมินผลการดำเนินงาน

- การประเมินผลก่อนดำเนินงาน
- การประเมินผลระหว่างดำเนินงาน
- การประเมินผลหลังดำเนินงาน

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติตามขั้นตอนของโครงการในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การประเมินผล และปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการฯ

โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระฯ หมายถึง โครงการที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนรวมกลุ่มกันทำโครงการอาชีพอิสระระหว่างเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

อาชีพอิสระ หมายถึง อาชีพใด ๆ ก็ตามที่เกิดจากการรวมกลุ่มของนักเรียน เพื่อหารายได้ระหว่างเรียน โดยมีการวางแผน การจัดการ และดำเนินการด้วยกลุ่มตนเองตามสภาพเวลา กำลัง ความสามารถจนก่อให้เกิดคุณธรรม มีนิสัยรักการทำงาน และเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ

รายได้ระหว่างเรียน หมายถึง รายได้ของนักเรียนที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระระหว่างศึกษาอยู่ในโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนจากกรมสามัญศึกษา โรงละ 70,000 บาท เพื่อดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วย-อาจารย์ใหญ่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

คณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการที่โรงเรียนตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เข้าร่วมดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระฯ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

ครูที่ปรึกษาโครงการ หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ กลุ่มนักเรียนที่ทำโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระฯ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้โรงเรียนนำไปปรับปรุงการดำเนินงาน โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นต่อไป
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้กรมสามัญศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนดำเนินงานในโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นต่อไป

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดลำดับการเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 กล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะสุดท้ายเป็นบรรณานุกรมและภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย